

PORADY DLA RODZICÓW

DYSLEKSJA ROZWOJOWA

Dysleksja rozwojowa oznacza specyficzne trudności w nauce czytania i/lub pisania. Trudności te są uwarunkowane konstytucjonalnie i występują mimo stosowania odpowiednich metod nauczania u dzieci o prawidłowym rozwoju intelektualnym, bez deficytów sensorycznych (wad wzroku i słuchu) i wychowywanych w sprzyjających warunkach społeczno-kulturowych. Dysleksja nie zaburza zdolności rozumowania, rozwiązywania problemów, tworzenia pojęć i krytycznego myślenia.

Termin dysleksja rozwojowa obejmuje kilka rodzajów zaburzeń:

- **Dysleksja** - rozumiana jako trudności w czytaniu, przejawiające się zaburzeniami tempa i techniki czytania, jak i stopnia rozumienia treści. Używanie terminu "dysleksja" do określenia kłopotów z czytaniem zwiększa bałagan w terminologii, jednak tak się niezbyt szczęśliwie przyjęło.
- **Dysortografia** - czyli trudności z opanowaniem poprawnej pisowni. Żeby można było stwierdzić dysortografię trzeba sprawdzić, czy dziecko popełnia błędy ortograficzne mimo dobrej znajomości zasad pisowni. U dzieci popełniających błędy ortograficzne i nie znających zasad pisowni trudno mówić o dysortografii.
- **Dysgrafia** - czyli niski poziom graficzny pisma (potocznie mówimy, że dziecko brzydko pisze). Litery pisane przez dziecko są koślawe, różnej wielkości i często lądują na niewłaściwej wysokości. Praktycznie wszystkie dzieci zaczynające pisać popełniają tego typu błędy, więc występowanie ich w pierwszym zeszytcie nie stanowi podstawy do obaw. Problem pojawia się, gdy błędy utrzymują się mimo upływu czasu.
- **Dyskalkulia** - czyli problemy w matematyce. Dzieci z dyskalkulią mają zwykle kłopoty z pojęciem liczby, porównywaniem liczebności zbiorów, ocenianiem co jest większe a co mniejsze i tak dalej.

Wszystkie wyżej wymienione zaburzenia często uwarunkowane są genetycznie. Wystąpienie ich może być także związane z nieprawidłowościami w przebiegu ciąży, porodu i nierównomiernym rozwojem psychoruchowym.

Występowanie dysleksji u dziecka w wieku szkolnym wiąże się często niepowodzeniami w nauce, zaburzeniami w zachowaniu a nawet zaburzeniami emocjonalnymi.

Jak możemy pomóc dziecku?

Dysleksji nie da się całkowicie zapobiec, ale można złagodzić jej konsekwencje. Dzięki wczesnemu diagnozowaniu i programom wczesnej interwencji, już w wieku przedszkolnym specjaliści mogą prowadzić pracę profilaktyczną i zajęcia wspierające rozwój dziecka z grupy dysleksji. To znacznie ułatwia start i funkcjonowanie dziecka w warunkach szkolnych. Fachowa pomoc ze strony nauczycieli, pedagogów, psychologów, wsparcie ze strony rodziców- to wszystko wpływa na lepsze funkcjonowanie dziecka jako ucznia. Dzięki tym zabiegom dysleksja przestaje być dla dzieci przerażającym problemem.

Wstępne rozpoznanie u dziecka typowych objawów dysleksji przez rodzica lub nauczyciela nie należy do łatwych.

Jeżeli coś Państwa niepokoi, uważacie, że Wasze dziecko ma trudności, nie czekajcie, aż samo z tego wyrośnie, nie obawiajcie się przyjść do Poradni Psychologiczno- Pedagogicznej, porozmawiajcie z nauczycielem, pedagogiem szkolnym.

Pomóżcie swojemu dziecku!

<https://www.youtube.com/watch?v=Ysfhpzguhg8>